

## ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประมาณ 15 ปีมานี้ การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลง และปรับปรุงมากทั้งทางด้านการสอนฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่สำหรับการสอน วัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษได้มีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงบ้างเล็กน้อย การสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษานั้นนับวันจะมีความ สำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการคมนาคมระหว่างประเทศต่าง ๆ สะดวก รวดเร็วขึ้น และคนไทยจำเป็นต้องติดต่อกับชาวต่างประเทศมากขึ้น

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นฉบับใหม่ พ.ศ. 2503 จุดมุ่งหมายหนึ่งของการ สอนภาษาอังกฤษคือ เพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่เป็นเจ้าของภาษาตามสมควร และในรายการสอนไคระบุไว้ว่า

ม.ศ. 1 ให้เรียนรู้ความเป็นอยู่และประเพณีบางอย่างของชนชาติเจ้าของ ภาษาเพื่อความเข้าใจอันดีต่อกัน

ม.ศ. 2 ให้เรียนรู้ความเป็นอยู่ของชนชาติเจ้าของภาษา เช่น การแต่งกาย การรับประทานอาหาร การจัดที่อยู่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว การใช้เวลาว่าง

ม.ศ. 3 ให้ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาติเจ้าของ ภาษาให้กว้างขวางขึ้น เช่น การคบหาสมาคม ความนิยม ศาสนา วันสำคัญ<sup>1</sup>

แม้ว่าในหลักสูตรจะได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่การสอน ภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองจุดมุ่งหมายข้อนี้อาจกล่าวได้ว่า ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควรจะเป็น

---

<sup>1</sup> กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2508), หน้า 13.

เพราะยังมีคอบจะไค้มีการสอนวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับการสอนภาษาอังกฤษ ฉะนั้นจึงสมควรที่ครูสอนภาษาอังกฤษจะได้หันมาให้ความสนใจอย่างแท้จริงกับการสอนคานนี้

Robert Lado กล่าววา

One cannot learn a foreign language well unless he learns something of the experience and beliefs of the people who use that language natively.<sup>2</sup>

Mary Finocchiaro ไทขอเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาว่า

Language is a reflection of the culture of its speakers. Thus, the discussions of educators and linguists about precedence of structures or of vocabulary versus situations are quite pointless. Features of language should always be taught within the cultural situations that help give them their meaning.<sup>3</sup>

Howard Lee Nostrand กล่าววา

To learn just a language narrowly conceived, without an understanding of the people's way of life, is not enough for cooperation between

---

<sup>2</sup>Robert Lado, Language Testing (1st ed.; London : Longmans, 1961), p. 275.

<sup>3</sup>Mary Finocchiaro, Teaching English as a Second Language : Revised and Enlarged (New York : Harper & Row, Publishers, 1969), p. 448.

peoples in the modern world. Language, moreover, is not self-dependent: it cannot be wholly understood without reference to the culture of which it is a part, and the social relations which it mediates.<sup>4</sup>

Robert Politzer ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนวัฒนธรรมของ  
ชนชาติเจ้าของภาษาว่า

As language teachers we must be interested in the study of culture (in the social scientist's sense of the word) not because we necessarily want to teach the culture of the other country but because we have to teach it. If we teach language without teaching at the same time the culture in which it operates, we are teaching meaningless symbols or symbols to which the student attaches the wrong meaning.<sup>5</sup>

---

<sup>4</sup>Howard Lee Nostrand, "Describing and Teaching the Sociocultural Context of a Foreign Language and Literature," in Trends in Language Teaching. p. 2.

<sup>5</sup>Robert Politzer, The Report of the Fifth Annual Round Table Meeting on Linguistics and Language Teaching, pp. 100 - 101, quoted in Language and Language Learning, by Nelson Brcecks, p. 85.

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาดังกล่าวแล้วข้างต้น  
พอจะช่วยให้สรุปได้ว่า ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษามีส่วนช่วย  
ให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและเรียนภาษาได้ดีขึ้น ในทำนองเดียวกันอาจกล่าวได้ว่า  
ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจ  
ภาษาอังกฤษและเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

ตามหลักจิตวิทยาการศึกษา นักจิตวิทยายอมรับว่า ความชอบเรียนที่  
นักเรียนมีคือวิชาต่าง ๆ นับเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะช่วยให้การเรียนของนักเรียน  
ดีขึ้นหรือเลวลง ถ้าหากนักเรียนชอบเรียนวิชาใดจะทำให้เรียนได้ผลดี แต่ถ้าหาก  
นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาใดก็จะไม่ตั้งใจเรียน เมื่อเป็นเช่นนี้ความชอบเรียนที่นักเรียน  
มีคือวิชาภาษาอังกฤษย่อมจะมีส่วนช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นด้วย

เนื่องจากความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและความชอบ  
เรียนที่นักเรียนมีคือวิชาภาษาอังกฤษต่างก็เป็นองค์ประกอบที่มีส่วนช่วยให้การเรียน  
ภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์  
ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและความชอบเรียนภาษา  
อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

#### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษา  
อังกฤษและความชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยหรือมัธยิม เลขคณิต  
(Mean) ของความชอบเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยหรือมัธยิม เลขคณิต  
(Mean) ของคะแนนความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษระหว่าง  
นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

4. เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ยหรือมัธยิมเลขคณิต (Mean) ของความชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5. เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ยหรือมัธยิมเลขคณิต (Mean) ของคะแนนความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้คือ

1. จะช่วยให้ครูสอนภาษาอังกฤษเข้าใจสภาพความคิดที่นักเรียนมีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. จะช่วยให้ครูสอนภาษาอังกฤษทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด
3. จะช่วยให้ครูสอนภาษาอังกฤษทราบว่าความรู้เรื่องวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยสร้างเสริมและสัมพันธ์กับความชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพียงใด

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและความชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ควรจะสัมพันธ์กัน

การตั้งสมมติฐานเช่นนี้เนื่องจาก ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและความชอบเรียนที่นักเรียนมีต่อวิชาภาษาอังกฤษต่างก็เป็นองค์ประกอบที่มีส่วนช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น

2. ค่าเฉลี่ยหรือมัธยิมเลขคณิต (Mean) ของความชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

เหตุผลที่สนับสนุนสมมติฐานข้อนี้ก็คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง  
มีโอกาสได้รับการศึกษาเท่าเทียมกัน การศึกษาอยู่ในระดับเดียวกัน และทุกคนต้อง  
เรียนภาษาอังกฤษหลักสูตรเดียวกัน จึงควรจะมีระดับความชอบเรียนภาษาอังกฤษ  
ใกล้เคียงกัน

3. ค่าเฉลี่ยหรือมัธยิมเลขคณิต (Mean) ของคะแนนความเข้าใจ  
วัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน  
เหตุผลที่สนับสนุนสมมติฐานข้อนี้ก็คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง  
มีโอกาสได้รับการศึกษาเท่าเทียมกัน การศึกษาอยู่ในระดับเดียวกัน และทุกคนต้อง  
เรียนภาษาอังกฤษหลักสูตรเดียวกัน จึงควรจะมีระดับความเข้าใจวัฒนธรรมของ  
ชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้จะวิจัยเฉพาะนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น  
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2513
2. ในการวิจัยครั้งนี้จะวิจัยเฉพาะนักเรียนของโรงเรียนรัฐบาลซึ่งอยู่ใน  
จังหวัดพระนครและธนบุรี ที่มีรายชื่อดังต่อไปนี้คือ
  - โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริย์
  - โรงเรียนวัดราชบพิตร
  - โรงเรียนวัดฉิมโบรช
  - โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย
  - โรงเรียนสตรีวัดระฆัง
  - โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์
  - โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม
  - โรงเรียนวัดธาตุทอง
  - โรงเรียนวัดสุวรรณารามวิทยาคม

3. ในการวิจัยครั้งนี้ คะแนนความชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีค่าอยู่ระหว่าง 1 - 75 ถ้า

3.1 คะแนนอยู่ระหว่าง 61 - 75 หมายความว่า นักเรียนมีความชอบเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด

3.2 คะแนนอยู่ระหว่าง 46 - 60 หมายความว่า นักเรียนมีความชอบเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก

3.3 คะแนนอยู่ระหว่าง 31 - 45 หมายความว่า ความชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

3.4 คะแนนอยู่ระหว่าง 16 - 30 หมายความว่า นักเรียนมีความชอบเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย

3.5 คะแนนอยู่ระหว่าง 1 - 15 หมายความว่า นักเรียนมีความชอบเรียนภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

4. ในการวิจัยครั้งนี้ คะแนนความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมีค่าอยู่ระหว่าง 1 - 50 ถ้า

4.1 คะแนนอยู่ระหว่าง 41 - 50 หมายความว่า นักเรียนมีความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษดีมาก

4.2 คะแนนอยู่ระหว่าง 31 - 40 หมายความว่า นักเรียนมีความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษดี

4.3 คะแนนอยู่ระหว่าง 21 - 30 หมายความว่า นักเรียนมีความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษปานกลาง

4.4 คะแนนอยู่ระหว่าง 11 - 20 หมายความว่า นักเรียนมีความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อน

4.5 คะแนนอยู่ระหว่าง 1 - 10 หมายความว่า นักเรียนมีความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษอ่อนมาก

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

คำต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะมีความหมายดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรม หมายความว่า วิธีดำเนินชีวิตของคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด  
ก็ความคั่งแก่การทำมาหาเลี้ยงชีพ การปกครอง กฎหมาย  
ประเพณีต่าง ๆ สภาพเศรษฐกิจ ระบบสังคม ไปจนถึงศิลปกรรม  
ต่าง ๆ<sup>6</sup>
2. ชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ หมายความว่า ชนชาติที่อยู่ในประเทศ  
อังกฤษ และชนชาติที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา
3. ความชอบเรียนภาษาอังกฤษ หมายความว่า ความรู้สึกชอบ  
ไม่ชอบ และความรู้สึกอื่น ๆ ที่นักเรียนมีต่อภาษาอังกฤษเท่านั้น  
ไม่รวมถึงความรู้สึกที่นักเรียนมีต่อครูสอนภาษาอังกฤษ หรือความ  
รู้สึกที่นักเรียนมีต่อวิธีสอนของครู




---

<sup>6</sup> กรมวิชาการ, วัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ (พระนคร:  
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2508), หน้า 1.



การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

ได้มีบทความและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้อยู่บ้าง แต่ยังไม่มีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและความชอบเรียนภาษาอังกฤษโดยตรง

พ.ศ. 2505 นันทนา อังสกุล<sup>7</sup> ได้สำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายอาชีพ (พาณิชย์การ) ศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังศึกษาความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตร อุปกรณ์การสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ปรากฏว่า เดิมขณะที่นักเรียนเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมาก แต่ไม่ชอบเรียนไวยากรณ์อังกฤษ เมื่อเข้ามาเรียนในโรงเรียนพาณิชย์การแล้วนักเรียนมีความเห็นว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อวิชาชีพมากที่สุด หลักสูตรของโรงเรียนดีแล้ว และนักเรียนต้องการให้มีอุปกรณ์การสอนประกอบการเรียนด้วย

พ.ศ. 2507 ดวงรัตน์ ประคัมแก้ว<sup>8</sup> ได้วิจัยปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนคร และธนบุรี ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนส่วนมากชอบเรียนภาษาอังกฤษ ต้องการให้มีอุปกรณ์การสอนประกอบการเรียน และมีความสนใจที่จะฝึกหัดฟัง พูด อ่าน และเขียนให้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะว่า การสอนภาษาอังกฤษควรให้ความหมายสำหรับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนจะได้สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาก่อนชั้นสูง ครูควรสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

<sup>7</sup> นันทนา อังสกุล "การสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายอาชีพ (พาณิชย์การ)" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505.

<sup>8</sup> ดวงรัตน์ ประคัมแก้ว "การสำรวจปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507.

ภาษาอังกฤษให้แก่ักเรียนโดยชี้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชานี้ และในการสอน ครูควรใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนบ้าง

พ.ศ. 2507 วัลลภา ศุนาลัย<sup>9</sup> ได้สำรวจความคิดเห็นของนิสิตครูศาสตร์ หลักสูตร 4 ปีที่มีต่อภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่า การชอบหรือไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ ของนิสิตมีความสัมพันธ์กับสภาพการเรียนในชั้นมัธยมศึกษา นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า นิสิตส่วนมากมีทัศนคติที่คัดค้านการเรียนภาษาอังกฤษ

พ.ศ. 2508 วารินทร์ มาศกุล<sup>10</sup> ได้สำรวจทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2508 ผลการวิจัยพบว่า มีนักเรียนชายถึงร้อยละ 97.85 ที่มีทัศนคติที่คัดค้านการเรียนภาษาอังกฤษ โดยให้เหตุผลว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจมีประโยชน์ต่อชีวิตทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

พ.ศ. 2510 เพราพรณ โทมลมาลย์<sup>11</sup> ได้วิจัยเปรียบเทียบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศสหรัฐอเมริกาและทัศนคติต่อชาวอเมริกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยปรากฏว่า ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศสหรัฐอเมริกาและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อชาวอเมริกันไม่มีความสัมพันธ์กัน นักเรียนที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับชาวอเมริกันมีความรู้เกี่ยวกับประเทศสหรัฐอเมริกาและมีทัศนคติต่อชาวอเมริกันดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับชาวอเมริกันเลย

ปี ค.ศ. 1954 The Modern Language Association Of America ได้กำหนดคุณสมบัติของครูสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา และกำหนดว่าครูสอนภาษาต่างประเทศควรมีความรู้ด้านวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาโดยแบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้คือ

<sup>9</sup> วัลลภา ศุนาลัย "ความคิดเห็นของนิสิตครูศาสตร์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507.

<sup>10</sup> วารินทร์ มาศกุล "ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2508" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508.

<sup>11</sup> เพราพรณ โทมลมาลย์ "การเปรียบเทียบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศสหรัฐอเมริกาและทัศนคติต่อชาวอเมริกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510.

## Culture

Minimal. An awareness of language as an essential element among the learned and shared experiences that combine to form a particular culture, and a rudimentary knowledge of the geography, history, literature, art, social customs, and contemporary civilization of the foreign people.

Good. Firsthand knowledge of some literary masterpieces, an understanding of the principal ways in which the foreign culture resembles and differs from our own, and possession of an organized body of information on the foreign people and their civilization.

Superior. An enlightened understanding of the foreign people and their culture, achieved through personal contact, preferably by travel and residence abroad; through study of systematic descriptions of the foreign culture; and through study of literature and the arts.

Test. Such information and insight can be tested by multiple-choice literary and cultural acquaintance tests for levels 1 and 2; for level 3, written comments on passages of prose or poetry that discuss or reveal significant aspects of the foreign culture.<sup>12</sup>

---

<sup>12</sup>Joseph Michel, Foreign Language Teaching : An Anthology (New York : The Macmillan Company, 1967), pp. 283 - 284.

Robert Lado<sup>13</sup> ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ว่า ถ้าเรื่องใดในภาษาต่างประเทศและในภาษาแม่ของนักเรียนเหมือนกัน เรื่องนั้นจะง่ายและไม่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน แต่ถาภาษาต่างประเทศและภาษาแม่ของนักเรียนแตกต่างกันในเรื่องใด เรื่องนั้นจะยากและเป็นปัญหาในการเรียน ฉะนั้นในการสอนภาษาต่างประเทศครูควรจะเปรียบเทียบภาษาแม่ของนักเรียนและภาษาต่างประเทศที่นักเรียนกำลังเรียนทั้งด้านเสียง ไวยากรณ์ ศัพท์ วัฒนธรรม และตัวอักษร เพื่อจะไดพบความแตกต่าง ระหว่างภาษาทั้งสองและนำความแตกต่างซึ่งเป็นปัญหานั้นมาสอน

สำหรับการเปรียบเทียบวัฒนธรรมควรจะเปรียบเทียบในเรื่องรูปแบบของพฤติกรรม (Form) ความหมายเมื่อแสดงพฤติกรรมนั้น (Meaning) และโอกาสที่พฤติกรรมนั้นจะเกิดขึ้น (Distribution) ถ้าวัฒนธรรมเรื่องใดในภาษาแม่และภาษาต่างประเทศเหมือนกันในทุกกรณี เรื่องนั้นจะไม่เป็นปัญหา แต่ถาแตกต่างกันแม่เพียงกรณีเดียวครูจะต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจความแตกต่างนั้นทันทีและฝึกให้นักเรียนเกิดความเคยชินจนเป็นนิสัย

นอกจากนั้น Robert Lado<sup>14</sup> ได้แสดงความเห็นไว้ในหนังสือ Language Teaching: A Scientific Approach ว่า วัฒนธรรมของแต่ละสังคมย่อมแตกต่างกันไป ไม่มีใครตัดสินได้ว่าวัฒนธรรมของสังคมหนึ่งดีกว่าวัฒนธรรมของอีกสังคมหนึ่ง หรือวัฒนธรรมของสังคมใดคือ วัฒนธรรมของสังคมใดไม่ดี เพราะวัฒนธรรมเป็นลักษณะเฉพาะเช่นเดียวกับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล เฉพาะคนที่อยู่ในสังคมนั้นเท่านั้นที่จะบอกได้ว่าวัฒนธรรมใดของสังคมนั้นดีหรือไม่ดี ฉะนั้นเมื่อครูเปรียบเทียบและ

<sup>13</sup> Robert Lado, Linguistics Across Cultures (9 th ed.; Ann Arbor: The University of Michigan Press, 1968), pp. 110 - 123.

<sup>14</sup> Robert Lado, Language Teaching: A Scientific Approach (New York: McGraw - Hill, Inc., 1964), p. 232.

อธิบายให้นักเรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรมเดิมของนักเรียน ครูจะคงไม่แสดงความคิดเห็นว่าวัฒนธรรมใดดีกว่า หรือวัฒนธรรมใดไม่ดี

Theodore Huebener<sup>15</sup> ให้ความเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาต่างประเทศว่า ครูอาจสอนคู่ไปกับการสอนอ่าน หรืออาจสอนให้สัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น สอนเรื่องการแต่งกาย การจัดและชนิดของอาหาร หรือสอนให้ร้องเพลงที่นิยมร้องกันในเทศกาลหรือวันหยุดนั้น ๆ

Howard Lee Nostrand<sup>16</sup> ให้ความเห็นว่า การสอนวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาคู่ไปกับการสอนภาษาต่างประเทศมีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น นักเรียนบางคนที่ไม่เห็นความสำคัญหรือประโยชน์ของการเรียนภาษาต่างประเทศอาจสนใจที่จะศึกษาวิถีทางการดำรงชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีแก้ปัญหาในครอบครัวของชาวต่างประเทศ ฉะนั้นครูอาจตอบสนองความสนใจของนักเรียนได้โดยให้นักเรียนอ่านบทความหรืออภิปรายปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ๆ

J.R. Gladstone<sup>17</sup> กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไว้ในบทความเรื่อง "Language And Culture" ว่า ในการเรียนภาษาแม่ผู้เรียนมิได้รับการฝึกหัดเฉพาะใจหูจึงออกเสียงที่มีอยู่ในภาษาแม่เท่านั้น แต่ผู้เรียนยังได้รับการฝึกให้เพิกเฉยและละเลยที่จะได้ยินเสียงอันที่ห่างออกไปจากเสียงที่มีอยู่ในภาษาแม่ของตน นอกจากนั้นการที่ผู้เรียนได้รับการฝึกแบบนี้ยังมีอิทธิพลลุ่มไปถึงความเข้าใจวัฒนธรรมของตนและวัฒนธรรมของชาติอื่นด้วย

<sup>15</sup> Theodore Huebener, How To Teach Foreign Languages Effectively (New York: New York University Press, 1965), pp. 183 - 184.

<sup>16</sup> Nostrand, op.cit., p.21.

<sup>17</sup> J.R. Gladstone, "Language And Culture," English Language Teaching, 23 (January, 1969), 114 - 119.

เนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ ฉะนั้นเมื่อชนชาติ  
 เจ้าของภาษาหนึ่งภาษาใดพูดถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดในภาษาของตน ผู้พูดย่อมจะแบ่งความ  
 หมายทางคำวัฒนธรรม ทัศนคติ และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ เช่น เมื่อคนอเมริกัน  
 พูดถึง "The Indian Wars", "The Great Plains" และ "New York City"  
 ผู้พูดย่อมเข้าใจความหมายทางวัฒนธรรมและแบ่งความรู้สึกกว้าง ๆ ที่เขามีต่อ 3 เรื่องนี้  
 ไว่ แต่ในการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ  
 นักเรียนเหล่านั้นย่อมจะไม่สามารถเข้าใจหรือซาบซึ้งใน 3 เรื่องนี้ได้โดยอัตโนมัติ  
 ฉะนั้นในการสอนภาษาครูจะต้องสอนวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษานั้นคู่กันไป การที่จะ  
 เลือกวัฒนธรรมหัวข้อใดมาสอนครุควรจะต้องตั้งคำถามถามตนเองก่อน 2 ข้อคือ

ก. นักเรียนจำเป็นจะต้องรู้วัฒนธรรมเรื่องนั้น ๆ เพื่อความเข้าใจอันถูกต้อง  
 หรือไม่ หรือนักเรียนจำเป็นจะต้องรู้เรื่องนั้น ๆ เพื่อฝึกให้เกิดความเคยชินจนเป็น  
 นิสัยหรือไม่

ข. ในฐานะที่ครูผู้สอนเป็นชนชาติเจ้าของภาษา ครูผู้สอนแน่ใจในเรื่องนั้น ๆ  
 หรือไม่

ถ้าครูตั้งคำถามถามตนเองแล้วคำตอบคือ "ไม่จำเป็นและไม่แน่ใจ" ครูไม่  
 จำเป็นต้องสอนวัฒนธรรมเรื่องนั้น ๆ แต่ถ้าคำตอบคือ "จำเป็นและแน่ใจ" ครูควร  
 จะสอนวัฒนธรรมเรื่องนั้น ๆ จนนักเรียนเข้าใจดี สำหรับการเลือกหนังสือหรือ  
 อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ช่วยในการสอนครุควรพิจารณาเลือกที่เนื้อหาทางภาษาและ  
 วัฒนธรรมสัมพันธ์กันอย่างมีความหมาย

<sup>18</sup>  
 D. Crystal กล่าวถึงความสำคัญของการเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติ  
 เจ้าของภาษาไว้ในบทความชื่อ "New Perspectives For Language Study.  
 2: Semiotics" ว่า วัฒนธรรมนิยมประเพณีและพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกในแต่ละ

<sup>18</sup>  
 D. Crystal "New Perspectives For Language Study. 2:  
 Semiotics," English Language Teaching, 24 (May, 1970), 211.

สังคมย่อมแตกต่างกันไป บุคคลในสังคมอื่นจะเข้าใจและแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ ถูกต้องโดยการเรียนรู้และการฝึกฝนมิใช่โดยสัญชาตญาณ บุคคลใดก็ตามถ้าได้มีโอกาสติดต่อกับบุคคลในสังคมอื่นเป็นครั้งแรกและละเอียดที่จะแสดงพฤติกรรมบางอย่างที่สังคมนั้นถือว่าสำคัญ ถ้าไม่ปฏิบัติถือว่าเป็นความผิดร้ายแรงเกินกว่าที่จะอภัยให้ได้ สังคมจะไม่ยอมรับบุคคลนั้นและบุคคลนั้นจะไม่มีโอกาสได้แสดงความสามารถทางภาษาเลยแม้ว่าจะรู้ภาษานั้นเป็นอย่างดี

ปี ค.ศ. 1966 - 1967 Fathi S. Yousef<sup>19</sup> ได้วิจัยเรื่อง "Cross Cultural Testing: An Aspect Of The Resistance Reaction." ผู้วิจัยอาศัยประสบการณ์การเรียนการสอนในชั้นเรียนมาตั้งสมมติฐานว่า การสอนวัฒนธรรมอเมริกันก่อนแล้วสอนวรรณคดีอเมริกันจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวรรณคดีอเมริกันดียิ่งขึ้น ผู้เรียนในความหมายของการวิจัยนี้คือ คนงานชาวเอเซียตะวันออกกลางของสำนักงานอเมริกันแห่งหนึ่ง

การวิจัยเริ่มจากการสอนวรรณคดีอเมริกันอย่างเดี๋ยวก่อน ปรากฏว่าผู้เรียนจะแปลความหมายของวัฒนธรรมอเมริกันที่พบในหนังสือวรรณคดีอเมริกันออกมาในรูปวัฒนธรรมเดิมของคน และพบว่าวัฒนธรรมอเมริกันและวัฒนธรรมเอเซียตะวันออกกลางหลายเรื่องที่มีรูปแบบของพฤติกรรม (Form) อย่างเดียวกันแต่มีความหมายต่างกันข้าม หลังจากนั้นได้เริ่มสอนวรรณคดีอเมริกันชั่วระยะเวลาหนึ่ง แล้วจึงให้ทำข้อทดสอบแบบปรนัย ผลการทดสอบปรากฏว่า ถ้าเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมอเมริกันที่มีอยู่ในหนังสือเรียนโดยตรง ผู้เรียนสามารถทำได้ แต่สำหรับข้อคำถามเกี่ยวกับการดำรงชีวิตหรือวัฒนธรรมเรื่องอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน ผู้เรียนจะแปลความหมายหรือตอบข้อคำถามตามแบบวัฒนธรรมเดิมของคน แสดงว่าผู้เรียนยังไม่มี ความมั่นใจในวัฒนธรรมใหม่ที่ตนเรียนและเมื่อใดที่ผู้เรียนไม่มั่นใจในวัฒนธรรมใหม่ผู้เรียนจะหวนกลับ

002138

<sup>19</sup> Fathi S. Yousef, "Cross Cultural Testing: An Aspect Of The Resistance Reaction," Language Learning, 18 (December, 1968), 227.

ไปยี่ควัฒนธรรมเดิมเป็นหลักโดยไม่รู้ตัว

ปี ค.ศ. 1969 Judith Joy Zelenka Rojas<sup>20</sup> ได้วิจัยเรื่อง "An Analysis Of The Linguistic And Cultural Features Stressed In Castilian And Mexican Primers."

ผู้วิจัยสำรวจหนังสือแบบเรียนเม็กซิกันสำหรับนักเรียนที่เริ่มเข้าเรียน พบว่า จุดมุ่งหมายสำคัญของหนังสือแบบเรียนคือ เพื่อฝึกหัดการอ่าน และในหนังสือแบบเรียน นอกจากจะมีเนื้อหาทางภาษาแล้วยังสอดแทรกเนื้อหาวัฒนธรรมไว้ด้วย ผู้วิจัยได้เสนอแนะเนื้อหาทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียนซึ่งเป็นเนื้อหาที่สมควรจะมีในหนังสือแบบเรียนสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนใน 2 ปีแรก เนื้อหาที่เสนอแนะนั้นผู้วิจัยพิจารณาเลือกโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างภาษาสเปนและภาษาเม็กซิกัน รวมทั้งความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมสเปนและวัฒนธรรมเม็กซิกัน

---

<sup>20</sup> Judith Joy Zelenka Rajas, "An Analysis Of The Linguistic And Cultural Features Stressed In Castilian And Mexican Primers," Dissertation Abstracts, 31 (August, 1970), 745 - A.